

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci navrhovatelky: **M. J.**, zast. JUDr. Ivanem Brožem, advokátem se sídlem Střelecká 672, Hradec Králové, proti odpůrci: **Město Třebechovice pod Orebem**, se sídlem Masarykovo náměstí 14, Třebechovice pod Orebem, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Opatření obecné povahy města Třebechovice pod Orebem č. 1/2016, kterým se vydává územní opatření o stavební uzávěře, přijatého dne 9. 2. 2016, zn. STAV-535/2016-641/2016, **t a k t o :**

- I. **Návrh se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Ve shora označené věci podala navrhovatelka dne 23. 3. 2016 u zdejšího soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), konkrétně na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 10. 2. 2016, č. 1/2016, zn. STAV-535/2016-641/2016, kterým se vydává územní opatření o stavební uzávěře.

V návrhu uvedla, že tímto územním opatřením byly zasaženy i její pozemky p. č. 2241 a 2242 v k. ú. Třebechovice pod Orebem. Na daných pozemcích je v současné době vedeno u Magistrátu města Hradec Králové pět správních řízení, a

to tři řízení o dodatečném povolení staveb a dvě řízení o žádosti o územní rozhodnutí (sp. zn. uvedla navrhovatelka v žalobě).

Ve všech těchto řízeních o dodatečné povolení staveb a žádostech o územní rozhodnutí rozhodoval Krajský úřad Královéhradeckého kraje o podjatosti starosty města Třebechovice pod Orebem, J. N. Ve všech řízeních Krajský úřad Královéhradeckého kraje starostu J. N. z rozhodování vyloučil a všechna řízení přikázal k rozhodnutí stavebnímu odboru Magistrátu města Hradec Králové.

Dále navrhovatelka uvedla, že dne 17. 12. 2014 podala Městskému úřadu Třebechovice pod Orebem žádost o územní souhlas k záměru umístění stavby „Stavby pro zemědělství“: 3 zemědělské objekty sloužící jako příruční sklady, vybudování zděného oplocení jižní strany pozemku, dooplocení severní a východní strany pozemku pletivovým plotem, zřízení napojení objektů na elektřinu, vodu a jejich odkanalizování do čistírny odpadních vod, zřízení vrtané studny na těchto pozemcích.

Současně podala námitku podjatosti J. N. - starosty města Třebechovice pod Orebem. Dne 13. 5. 2015 Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu vydal usnesení sp. zn.8054/UP/2015/Sm/A, kterým rozhodl o vyloučení jmenovaného z projednání a rozhodování v daném územním řízení a současně rozhodl o pověření Magistrátu města Hradec Králové k projednání a rozhodnutí této věci.

Uvedenými tvrzeními navrhovatelka dokladovala svoji aktivní legitimaci k podání návrhu, neboť je opatřením obecné povahy dotčena na svém vlastnickém právu k pozemkům, na kterých byla vyhlášena stavební uzávěra.

Dříve, než došlo k vydání územního rozhodnutí ve shora označené věci, vydal odpůrce napadené opatření obecné povahy, kterým zakázal umístování a provádění veškerých staveb mimo jiné také na pozemcích navrhovatelky. Platnost územního opatření byla stanovena do doby nabytí účinnosti Změny č. 1 Územního plánu Třebechovice pod Orebem.

Odpůrce v odůvodnění opatření uvádí, že vydání stavební uzávěry je reakcí na novelizaci zákona č. 183/2006, Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), která pod č. 350/2012 Sb. nabyla účinnosti 1. 1. 2013 a která vede k problémům s umístováním staveb zemědělské prvovýroby v nezastavěném území. Takovýto cíl přijetí stavební uzávěry je nicméně dle navrhovatelky nezákonný. V rozhodnutí o stavební uzávěře se zakazují nebo omezují stavební činnosti za účelem ochrany důležitých zájmů v území, naplnění cílů a záměrů územního plánování a budoucího využití území nebo jeho organizace podle připravované územně plánovací dokumentace.

Stavební uzávěru lze sice stanovit i pro území, v němž stávající územní plán výstavbu povoluje, ale pouze jako dočasné opatření do schválení podrobnější územně plánovací dokumentace pro dané území a pouze za předpokladu, že je stavební uzávěra v souladu s cíli a záměry územního plánování a bude tak odpovídat budoucímu funkčnímu využití území nebo jeho organizaci podle připravované územně plánovací dokumentace.

Stavební uzávěra tak byla dle navrhovatelky nepochybně přijata v rozporu se shora uvedenými cíli, když není zřejmé, jaká by měla být organizace území podle připravované územně plánovací dokumentace, která by byla v souladu s přijatou stavební uzávěrou.

Postup odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy byl dle mínění navrhovatelky v rozporu i s principem legitimního očekávání.

V dané věci je dále zřejmé, že neexistuje žádný naléhavý veřejný zájem na tom, aby dotčené pozemky byly postiženy stavební uzávěrou, je naopak zcela zjevně patrný soukromý zájem osob rozhodujících o stavební uzávěře, což je mimo jiné zřejmé i z průběhu shora citovaného územního řízení a zejména z rozhodnutí o podjatosti starosty obce. Ta poté, co jí byla odňata pravomoc rozhodovat v individuálním řízení o umístění stavby, zneužila svoji pravomoc vydáním napadeného opatření obecné povahy.

V souvislosti s tím odkázala navrhovatelka znovu na usnesení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 13. 5. 2015, sp. zn. 8054/UP/2015/Sm/A, kterým bylo rozhodnuto o podjatosti starosty města Třebechovice pod Orebem. Námitku podjatosti vznesla navrhovatelka z toho důvodu, že se dne 28. 8. 2014 dostavil na její pozemek starosta odpůrce a nabídl jí, že odkoupí předmětné pozemky nebo je vymění za jiné, a to z toho důvodu, že by zde chtěl postavit rodinné domy. Dále jí sdělil, že pokud by na prodej či směnu přistoupila, vyplynuly by jí z toho výhody (např. urychlení vydání stavebního povolení či připojení městské vody zdarma), avšak že v opačném případě může dojít naopak k prodlužování vydání stavebního povolení a změny územního plánu či ke zrušení souhlasu dotčeného orgánu s vyjmutím pozemků ze zemědělského fondu. Starosta dále uvedl, že jako starostu ho všichni zaměstnanci městského úřadu poslouchají, neboť se obávají možné ztráty zaměstnání. Navrhovatelka tak má za to, že s ohledem na uvedený osobní a majetkový zájem starosta odpůrce prosadil účelově vydání stavební uzávěry proto, aby její pozemky znehodnotil.

Na důkaz svého tvrzení předložila souhlasné stanovisko Městského úřadu Třebechovice pod Orebem ze dne 25. 4. 2013 k vydání souhlasu k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu. Existence tohoto stanoviska dle navrhovatelky prokazuje, že odpůrce o právě probíhajícím řízení ví.

Dále navrhovatelka konstatovala, že k územnímu plánu města Třebechovice pod Orebem byl vydán dne 7. 1. 2013 dokument pod značkou 004641/2013/HA/Pe, ve kterém Magistrát města Hradec Králové, odbor hlavního architekta, žádá odpůrce o rozhodnutí způsobu dokončení zprávy o uplatňování územního plánu za období 2009 až 2013.

Z této žádosti citovala následující: „Z důvodu odkladu rozhodnutí zastupitelstva města došlo k prodlevě v postupu zpracování návrhu Zprávy a hrozí nedodržení zákonem stanovené lhůty pro její schválení (do 11. 3. 2013). S ohledem na výše citovaný odborný posudek se nabízí řešení: Odstoupit od pořízení změny ÚP, zpracovat návrh Zprávy jen s ohledem k vazbám na vyšší územně plánovací dokumentaci a podněty na změnu ÚP odsunout na pozdější období, kdy bude již

využito více zastavitelných ploch a bude možno prokázat potřebu vymezení nových zastavitelných ploch. Žádáme proto Zastupitelstvo města Třebechovice pod Orebem, aby rozhodlo o dalším postupu v přípravě návrhu Zprávy a to: Zastupitelstvo města Třebechovice pod Orebem schvaluje postup zpracování návrhu „Zprávy o uplatňování Územního plánu Třebechovice pod Orebem za období 2009-2013“ bez požadavku na zpracování změny ÚP dle návrhů města Třebechovice pod Orebem a vlastníků nemovitostí.“

Z uvedeného dle navrhovatelky vyplývá, že ke změně územního plánu z důvodu účelových průtahů ze strany města Třebechovice pod Orebem nedošlo tak, jak starosta J. N. uváděl při svých nabídkách na směnu pozemků.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje přitom opakovaně dospěl k závěru, že z obsahu spisového materiálu věci se týkajícího vyplývají důvodné pochybnosti o nepodjatosti starosty, neboť lze důvodně pochybovat, že starosta může mít na výsledku řízení o dodatečném povolení stavby osobní a majetkový zájem a současně starosta ve svém vyjádření ze dne 23. 2. 2015 existenci těchto skutečností nevyvrací, ba naopak uvádí, že podjatý je.

Stavební uzávěra podstatným způsobem omezuje vlastníky v nakládání s dotčenými pozemky. Ty se totiž v důsledku vyhlášení stavební uzávěry staly naprosto bezcennými, neboť jich nelze využít ani jako pozemky stavební ani jako pozemky k zemědělské zástavbě. Přitom už k prvnímu stavebnímu řízení o dodatečném povolení z roku 2011 pod sp.zn. SZMMHK/216428/2013ST1/Vap, č.j. MMHK 211700/2014ST1/Vap, z vyjádření odboru hlavního architekta vyplynulo, že stavební záměr vybudování oplocení atd. není v rozporu s funkčním vymezením ploch platného územního plánu města Třebechovice pod Orebem. Nadto dojde ke zmaření investice doposud vynaložené v souvislosti s územním řízením, čímž dochází ke způsobení značné škody navrhovatelce. Ta opatření o stavební uzávěře považuje za účelové, cíleně poškozující majitele dotčených pozemků, přičemž z vyjádření o vypořádání jejích námitek o stavební uzávěře ze dne 10. 2. 2016, vyplývá, že: *„Pokud tedy M. J., jako vlastníkově zemědělských pozemků vyhovuje platný územní plán a nemá zájem jakýmkoliv způsobem měnit využití těchto pozemků, nebude územní opatření o stavební uzávěře v kolizi s jejími zájmy.“*

Navrhovatelka tak závěrem shrnula, že nařízení o stavební uzávěře není v souladu s cíli, záměry a dokumentací územního plánování, a proto je v rozporu se stavebním zákonem a obecně závaznou vyhláškou obce o územním plánu sídelního útvaru. Kromě toho vyhlášením stavební uzávěry bylo výrazným způsobem zasaženo do jejího ústavně zaručeného práva vlastnit majetek.

Proto navrhl, aby krajský soud opatření obecné povahy zrušil pro nezákonnost a přiznal jí náhradu nákladů řízení v plné výši.

II.

Vyjádření odpůrce

Úvodem svého vyjádření odpůrce konstatoval, že město Třebechovice pod Orebem má platný Územní plán Třebechovice pod Orebem, který byl vydán dne 11.

3. 2009 a nabyl účinnosti dne 27. 3. 2009. Dne 26. 3. 2013 schválilo zastupitelstvo města Třebechovice pod Orebem Zprávu o uplatňování územního plánu za období 2009 – 2013. Dne 22. 9. 2015 rozhodlo o pořízení Změny č. 1 (usnesení č. 6/167-2015). Dne 7. 10. 2015 rozhodla rada města o územním opatření o stavební uzávěře, kterou bude zakázána činnost na pozemcích, které jsou územním plánem vymezené jako „plochy zemědělské“ (usnesení č. 22/749-2015).

Dále odpůrce vymezil důvody pro vydání územního opatření o stavební uzávěře. Tato část vyjádření v podstatě kopíruje odůvodnění napadeného opatření obecné povahy. Odpůrce uvedl, že podle platného územního plánu jsou „plochy zemědělské“ nezastavitelné plochy charakterizované jako území s převažující funkcí intenzivní zemědělské výroby, kde je specifikováno....“ přípustné využití: orná půda, trvalé travní porosty, stavby zemědělské prvovýroby, liniové a plošné porosty pro ekologickou stabilizaci krajiny (remízky, meze, stromořadí apod.), stavby a zařízení sloužící obsluze či ochraně území (protipovodňové hráze, ochranné a opěrné zdi, poldry), zahrady, sady, nepřípustné využití: stavby a činnosti, které nesouvisí s přípustným využitím, podmíněně přípustné využití: pozemky pro zalesnění, stavby a zařízení technické a dopravní infrastruktury, vodní plochy a toky. Podmínkou pro uskutečnění záměrů a staveb v jejich konkrétní podobě a konkrétním umístění je odsouhlasení příslušným orgánem ochrany zemědělského půdního fondu.“

Termín „stavby zemědělské prvovýroby“ není v Územním plánu Třebechovice pod Orebem přesně definován, jedná se o neurčitý pojem, který je třeba posuzovat podle konkrétního stavebního záměru a konkrétních podmínek v území. V souvislosti s umístováním staveb v nezastavitelném území odkázal dále na znění § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „stavební zákon“), dle něhož lze v nezastavěném území umisťovat stavby jen v případech, pokud je územně plánovací dokumentace výslovně nevylučuje.

Výsledkem jsou pak situace, kdy je do nezastavitelného území navrhována stavba, která je pouze formálně označená za stavbu zemědělské prvovýroby. Aby takovými postupy nedocházelo k narušování hodnot území obce a aby zemědělská půda byla skutečně využívána jen k zemědělským účelům, je třeba pojem „stavby zemědělské prvovýroby“ jednoznačně definovat, což je možné pouze v rámci změny územního plánu. Vzhledem k časové náročnosti projednání takové změny a z důvodu okamžité ochrany nezastavěného území před nežádoucí výstavbou rozhodla rada města o vydání předmětného územního opatření o stavební uzávěře. Toto rozhodnutí bylo podpořeno i zastupitelstvem města usnesením č. 6/136-2015 ze dne 22. 9. 2015.

Opatření je plně v souladu s Politikou územního rozvoje České republiky, ve znění aktualizace č. 1, která byla schválena vládou dne 15. 4. 2015 usnesením č. 276, podle které je republikovou prioritou mimo jiné dbát při plánování rozvoje venkovských území a oblastí na rozvoj primárního sektoru při zohlednění ochrany kvalitní, především orné půdy a ekologických funkcí krajiny (priorita 14a). Podle § 31 odst. 4 stavebního zákona je Politika územního rozvoje závazná i pro pořizování a vydávání územních plánů. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti je odpůrce přesvědčen, že předmětné opatření je v souladu s cíli a záměry územního plánování a bylo vydáno za účelem ochrany důležitých veřejných zájmů v území.

V další části svého vyjádření se odpůrce věnoval postupu při vydání územního opatření o stavební uzávěře. Opatřením ze dne 30. 10. 2015, č. j. STAV-535/2015-4193/2015, byly dotčené orgány požádány o stanovisko k návrhu předmětného opatření. V zákonem stanovené lhůtě obdrželo město dne 10. 11. 2015 stanovisko Magistrátu města Hradec Králové, odboru životního prostředí, a dne 16. 11. 2015 stanovisko Státního pozemkového úřadu - Krajského pozemkového úřadu pro Královéhradecký kraj, pobočka Hradec Králové. Ze stanovisek nevyplynuly žádné připomínky.

Návrh byl zveřejněn na úřední desce Městského úřadu Třebechovice pod Orebem od 7. 1. 2016 do 25. 1. 2016, současně byl zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, tj. na webových stránkách města. Ve stanovené lhůtě byly uplatněny dvě připomínky, jednou z nich byla připomínka navrhovatelky.

Ta byla obsažena ve třech podáních evidovaných pod č. j. 593/2016, 595/2016 a 596/2016, která měla v podstatě totožný obsah:

1. Upozornění, že navrhovatelka podala ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje připomínky k veřejné vyhlášce ze dne 23. 11. 2015 sp. zn. 30225/UP/2015/Hof. (návrh Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Královéhradeckého kraje a vyhodnocení vlivů této aktualizace na udržitelný rozvoj území)
2. Konstatování, že navrhovatelka jako vlastník zemědělských pozemků nemá zájem měnit způsob využití těchto pozemků a že jí vyhovuje současně platný Územní plán Třebechovice pod Orebem.
3. Upozornění na právě probíhající správní řízení na pozemcích p.č. 2241 a 2242 a jejich výčet (uvedení spisových značek)
4. Upozornění, že jsou vedení města Třebechovice pod Orebem uvedená správní řízení dobře známá, protože o nich v minulosti jednal druh navrhovatelky se starostou a místostarostou města.

Připomínky byly dle odpůrce řádně vypořádány, jejich vypořádání schválila rada města usnesením č. 3/109-2016 dne 9. 2. 2016. Vypořádání připomínek bylo zpracováno do odůvodnění opatření o stavební uzávěře tak, jak ukládá § 172 odst. 5 správního řádu.

Odpůrce dodal, že uvedená podání navrhovatelky neobsahovala žádný konkrétní požadavek, návrh na úpravu opatření o stavební uzávěře nebo dokonce jasný nesouhlas s jejím vydáním. Z připomínek tak, jak byly uplatněny, nevyplynulo, že by měla navrhovatelka obavy ze vzniku újmy tím, že klesne cena pozemků v jejím vlastnictví, že dojde ke zmaření investic, které vynaložila do přípravy svých stavebních záměrů, že opatření považuje za účelové a cílené vůči své osobě, jak následně uvádí v návrhu. Neuplatnila ani námitku podjatosti vůči žádné úřední osobě ani vůči starostovi města, i když námitku podjatosti uplatňovala opakovaně ve správních řízeních, na která se v návrhu odkazuje.

Územní opatření o stavební uzávěře bylo v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou č.j. STAV-535/2016-641/2016 ze dne 10. 2. 2016. Veřejná vyhláška byla zveřejněna na úřední desce Městského úřadu Třebechovice pod Orebem od 12. 2. 2016 do 29. 2. 2016, současně byla zveřejněna

způsobem umožňujícím dálkový přístup, tj. na webových stránkách města. Předmětné opatření nabylo účinnosti dne 29. 2. 2016.

Odpůrce tak vyjádřil přesvědčení, že při přípravě a vydávání územního opatření o stavební uzávěře byly splněny všechny zákonné požadavky dle stavebního zákona, vyhlášky č. 503/2006 Sb. a správního řádu.

V poslední části vyjádření se odpůrce věnoval argumentu podjatosti starosty města. S odkazem na § 14 odst. 2 správního řádu uvedl, že jednou z podmínek úspěšné námitky podjatosti je bezodkladnost, neboť uvedené ustanovení správního řádu stanoví, že k námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.

V tomto případě navrhovatelka dle odpůrce bezesporu o podjatosti starosty města věděla, což je z žaloby a jí předložených důkazů zřejmé. Námitku podjatosti uplatnila v individuálních správních řízeních. Ovšem ve vlastním řízení o vydání opatření o stavební uzávěře námitku podjatosti vůbec nevznesla, toliko shora uvedené připomínky. Argumentovat tedy námitkou podjatosti až při podání návrhu na zrušení opatření o stavební uzávěře je opožděné a k takové námitce by nemělo být přihlédnuto.

Tvrzení navrhovatelky, že byla starostou města nucena k prodeji nebo směně pozemků je smyšlené a vykonstruované, což starosta města uvedl už ve svých oznámeních ze dne 19. 2. 2015 a 21. 10. 2013 podaných Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje. Zejména z oznámení ze dne 21. 10. 2013 jsou zřejmé důvody, pro které byl starosta z uvedených řízení vyloučen. Tedy negativní vztah k účastníkovi daných správních řízení H. P., druhovi navrhovatelky.

Odpůrce dále zdůraznil, že starosta města ani nikdo jiný z úředních osob, které se podílely na rozhodování o stavební uzávěře, nemá na pozemcích dotčených uzávěrou žádný soukromý zájem. Správní orgán projednal stavební uzávěru jako opatření obecné povahy, které dopadá na velké území a dotýká se práv stovek vlastníků pozemků, ne pouze jednotlivce, jak tvrdí navrhovatelka.

Proto se starosta města, byť bylo v předchozích individuálních správních řízeních týkajících se však pouze stavební činnosti na pozemcích ve vlastnictví navrhovatelky rozhodnuto o jeho vyloučení, necítil ve vztahu k ní ani k pozemkům v jejím vlastnictví v řízení o stavební uzávěře podjatý a nepostupoval podle § 14 odst. 3 správního řádu. Starosta města je přesvědčen, že svoji pravomoc nijak jako veřejný činitel nezneužil, když se účastnil rozhodování o vydání územního opatření o stavební uzávěře, neboť se zejména rozhodovalo o vydání územního opatření dotýkajícího se většího počtu dotčených osob (nejen navrhovatelky), nebyla uplatněna žádná námitka jeho podjatosti v daném správním řízení o vydání územního opatření o stavební uzávěře a také o vydání územního opatření o stavební uzávěře rozhodoval kolektivní orgán, rada města. V ní má starosta města jeden hlas jak ostatní členové rady, a tento orgán rozhoduje o přijetí svých rozhodnutí většinovým způsobem. V dané věci bylo rozhodnutí o vydání územního opatření o stavební uzávěře přijato všemi hlasy všech členů rady města (přítomných všech 7 členů rady), když žádný se hlasování nezdržel, ani nebyl proti, zdůraznil odpůrce.

Tvrzení o účelovém protahování změny územního plánu odpůrce odmítl. Zastupitelstvo města přistoupilo k odložení projednání změny územního plánu s ohledem na to, že v roce 2012 se ve městě objevily vandalské činy, jejichž cílem bylo systematické zastrašování a vyhrožování úředníkům a zastupitelům města. Zastupitelstvo města dospělo k závěru, že v takové atmosféře nelze jednat o tak zásadním dokumentu jako je územní plán. Vandalismus pokračoval i v následujících letech, v létě 2015 došlo neznámým pachatelem ke zdemolování osobního auta starosty, následně se na několika soukromých objektech objevily sprejerské nápisy hanobící představitele města a na městský úřad a několika fyzickým osobám byly doručeny vulgární, zastrašující a urážlivé dopisy. Vandalské činy vyvrcholily v listopadu 2015, kdy došlo k posprejování několika bytových domů, poničení několika hrobů rodin představitelů města na místním hřbitově a posprejování kostela Božího Těla. Nápisy hanobící představitele města se objevily i na budovách v historickém centru Hradce Králové. Celou záležitostí se už 3 roky zabývá Policie České republiky.

Co se týká navrhovatelkou zmíněného stanoviska města ze dne 25. 4. 2013 k odnětí ze zemědělského půdního fondu, jednalo se pouze o podklad pro vydání závazného stanoviska orgánu ochrany zemědělského půdního fondu Magistrátu města Hradec Králové, nikoliv o stanovisko účastníka řízení. Své nesouhlasné stanovisko ke stavebním záměrům město jasně vyjádřilo podáním námítky v řízení o dodatečném povolení stavby č. j. 3812/2012-SM-1512/2011 ze dne 1. 10. 2012. Tyto skutečnosti však nemají dle odpůrce žádnou souvislost s vydáním územního opatření o stavební uzávěře.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhl odpůrce, aby krajský soud návrh zamítl.

III.

Replika navrhovatelky

Ve stručné replice k vyjádření odpůrce navrhovatelka uvedla, že je především namítáno, že odpůrce byl z důvodu námítky podjatosti zcela vyloučen z projednávání správních řízení týkajících se její osoby, neboť námitka podjatosti byla vyslovena jak přímo do osoby starosty a tajemníka úřadu, tak i ke všem úředním osobám Městského úřadu Třebechovice pod Orebem. Z toho důvodu tedy neměl úřad jednat ani o schválení územního opatření o stavební uzávěře, které se dotýká přímo jejich pozemků a jeví se tak jako účelově vydané.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu sedmého s. ř. s. O věci usoudil následovně.

Krajský soud úvodem stručně konstatuje, že návrhem bylo napadeno Opatření obecné povahy města Třebechovice pod Orebem č. 1/2016, kterým se vydává územní opatření o stavební uzávěře, přijaté dne 9. 2. 2016 radou odpůrce (usnesením č. 3/110-2016), které bylo oznámeno veřejnou vyhláškou ze dne 10. 2.

2016, zn. STAV-535/2016-641/2016. Veřejná vyhláška byla zveřejněna na úřední desce Městského úřadu Třebechovice pod Orebem od 12. 2. 2016 do 29. 2. 2016, současně byla zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup, tj. na webových stránkách města. Předmětné opatření tak nabylo účinnosti dne 29. 2. 2016. V dané věci tedy není pochyb o tom, že dané územní opatření, které je dle § 97 odst. 1 stavebního zákona opatřením obecné povahy, bylo řádně přijato, oznámeno a je účinné.

Tímto územním opatřením byla vyhlášena stavební uzávěra v obci Třebechovice pod Orebem v katastrálních územích Třebechovice pod Orebem, Nepasice, Štěnkov, Krňovice a Polánky nad Dědinou, která zahrnuje veškeré pozemky v uvedených katastrálních územích vymezené dle územního plánu z roku 2009 jako plochy zemědělské.

Dále není sporu o tom, že odpůrce má platný územní plán, který byl vydán dne 11. 3. 2009 a nabyl účinnosti dne 27. 3. 2009. Dne 22. 9. 2015 rozhodlo zastupitelstvo odpůrce usnesením č. 6/167-2015 o pořízení Změny č. 1 územního plánu. V návaznosti na to rada odpůrce usnesením ze dne 7. 10. 2015, č. 22/749-2015, rozhodla o pořízení územního opatření o stavební uzávěře k dosažení shora uvedeného cíle.

Podstata návrhu spočívala v námitce podjatosti osoby starosty odpůrce, tajemníka úřadu Třebechovice pod Orebem, jakož i „všech úředních osob Městského úřadu Třebechovice pod Orebem“, což vyplynulo jak z obsahu návrhu, tak tuto skutečnost zdůraznila sama navrhovatelka ve své shora uvedené replice.

Dle § 97 odst. 1 stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území.

Dle § 98 odst. 1 stavebního zákona vydává územní opatření o stavební uzávěře v přenesené působnosti rada obce.

Dle § 174 odst. 1 správního řádu pro řízení podle této části (opatření obecné povahy) platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Přiměřeně se tedy aplikuje i ustanovení § 14 správního řádu upravující problematiku vyloučení z projednání a rozhodování věci.

Dle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (úřední osoba), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

Pokud se o okolnostech nasvědčujících, že je vyloučena, dozví sama úřední osoba, je povinna postupovat dle § 14 odst. 3 správního řádu, tedy bezodkladně o této skutečnosti uvědomit svého představeného. Ten za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti. Nelze-li určit nikoho jiného, bezodkladně o tom uvědomí nadřízený správní orgán a spolu s tím mu předá spis. Nadřízený správní orgán postupuje podle § 131 odst. 4.

Namítat podjatost úřední osoby může také účastník řízení, jakmile se o ní dozví. Postup správního orgánu pro takový případ upravuje § 14 odst. 2 správního řádu. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.

V posuzované věci není pochyb o tom, že k žádosti navrhovatelky je vedeno několik správních řízení o dodatečném povolení staveb a o územním rozhodnutí o umístění staveb. V obecné rovině lze konstatovat, že podstatou těchto řízení je zejména problematika dodatečného povolení či umístění zemědělských staveb na pozemcích navrhovatelky vedených dle územního plánu z roku 2009 jako zemědělské plochy.

Ze všech těchto správních řízení byl pro podjatost vyloučen rozhodnutími Krajského úřadu Královéhradeckého kraje starosta odpůrce J. N. a projednáním a rozhodnutím v nich byl dle § 131 odst. 4 správního řádu (v návaznosti na jeho § 14 odst. 4) pověřen Magistrát města Hradec Králové.

Z obsahu uvedených rozhodnutí lze obecně shrnout, že navrhovatelka spatřovala podjatost starosty odpůrce v tom, že jí měl v minulosti učinit návrh na odkoupení některých jejích pozemků s tím, že na nich chce postavit rodinné domy, a současně jí pro případ souhlasu s jeho návrhem slíbil, že by to mělo příznivý vliv na průběh správních řízení u zbývajících pozemků, pro případ nesouhlasu upozorňoval na obstrukce v těchto správních řízeních jak ze strany odpůrce, tak ze strany městského úřadu. Starosta obce s uvedenými tvrzeními nesouhlasil, za podjatého se ovšem považoval, protože mezi ním a partnerem navrhovatelky v minulosti opakovaně docházelo k různým konfliktům, kdy byl on, tajemník městského úřadu i někteří další zaměstnanci napadáni a tyto situace si několikrát vyžádaly i součinnost Policie České republiky.

Dle § 172 odst. 1 správního řádu návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány doručí veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodů se má opatření obecné povahy dotýkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námitky. Dle odst. 4 může k návrhu opatření obecné povahy kdokoliv, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky. Dle odst. 5 vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo určí-li správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů od jeho zveřejnění. V návaznosti na to ustanovení § 98 odst. 3 stavebního zákona konkretizuje, že námitky proti návrhu územního opatření o stavební uzávěře mohou

podat, kromě osob uvedených v § 172 odst. 5 správního řádu, také zástupce veřejnosti a osoby, o nichž tak stanoví zvláštní právní předpis.

Proti takto zveřejněnému návrhu opatření obecné povahy o stavební uzávěře podala navrhovatelka celkem tři podání (dvě datovaná 3. 2. 2016, jedno datované 4. 2. 2016), všechna označená jako připomínky. Podstata všech podání byla shodná. Navrhovatelka informovala odpůrce, že jako majitelka specifikovaných pozemků nemá zájem měnit jejich využití a že jí vyhovuje platný územní plán z roku 2009, v němž jsou tyto její pozemky vymezené jako plochy zemědělské s využitím pro stavby zemědělské prvovýroby. Odkázala dále na sp. zn. správních řízení, jejichž předmětem je výstavba staveb zemědělské prvovýroby s tím, že tyto její stavební záměry jsou odpůrci dobře známy, protože o nich mnohokrát jednal s jejím druhem prostřednictvím starosty a místostarosty.

Jak už uvedl krajský soud shora, podstata návrhu navrhovatelky spočívala v tvrzení, že s ohledem na shora uvedené skutečnosti je zřejmé, že o přijetí opatření obecné povahy o stavební uzávěře rozhodovaly osoby podjaté, což měl být hlavní důvod jeho nezákonnosti.

Této návrhové námitce však krajský soud přisvědčit nemohl.

Cílem shora citovaného ustanovení § 14 správního řádu je zajistit, aby pravomoci správních orgánů vykonávaly pokud možno pouze osoby nestranné, tedy takové, jejichž postoj k výkonu své pravomoci nebude „zkřiven“ vztahem k věci samé či k těm, kteří na ní mají či mohou mít nějaký zájem. Pokud se účastník správního řízení dozví, že úřední osoba rozhodující v daném správním řízení tato kritéria nesplňuje, tedy že hrozí její podjatost ve smyslu § 14 odst. 1, může se domáhat ochrany postupem dle § 14 odst. 2. Možnost využití této ochrany však není časově neomezená. Pokud účastník řízení o důvodu vyloučení té které úřední osoby prokazatelně ví a námitku podjatosti neuplatní bez zbytečného odkladu, k námitce se nepřihlédne. Ochrany se mu pak pochopitelně nemůže dostat ani v případě, že námitku podjatosti nevznese vůbec.

Citované ustanovení § 14 správního řádu přitom vychází z principu, že takové ochrany se účastník musí dovolat individuálně v každém správním řízení, v němž by podjatá úřední osoba měla rozhodovat. Účastník tedy nemůže s úspěchem tvrdit, že pokud byla určitá úřední osoba shledána podjatou (a tedy vyloučena z projednávání a rozhodování) v určitém konkrétním správním řízení, že se samo sebou rozumí, že je podjatá i v jiném správním řízení, jehož je rovněž účastníkem. Podjatost (a její důvody) této úřední osoby tedy musí účastník řízení namítnout v každém dalším správním řízení znovu. Samozřejmě s tou výjimkou, že se dotčená osoba za podjatou neprohlásí sama postupem dle § 14 odst. 3.

Této skutečnosti si ostatně musela být dobře vědoma i navrhovatelka, neboť v každém z jí uvedených správních řízení vždy znovu Krajský úřad Královéhradeckého kraje konstatoval podjatost starosty odpůrce a tedy jeho vyloučení z projednání a rozhodování věci, a vždy znovu přikázal z toho důvodu věc k projednání Magistrátu města Hradec Králové.

Uvedený postup se vztahuje i na řízení o vydání opatření obecné povahy, neboť dle § 174 odst. 1 správního řádu pro toto řízení platí ustanovení § 14 přiměřeně.

Ze shora citovaného obsahu připomínek navrhovatelky vznesených k návrhu přezkoumávaného opatření obecné povahy je ale zřejmé, že navrhovatelka takovou námitku podjatosti vůči žádnému pracovníkovi Městského úřadu Třebachovice pod Orebem, a to ani vůči tajemníkovi tohoto úřadu či starostovi odpůrce, nevznesla. Postup dle § 14 odst. 2 správního řádu tedy vůbec nepřicházel v úvahu.

Je přitom evidentní, že o důvodech případné podjatosti shora uvedených osob měla navrhovatelka povědomost od samotného okamžiku, kdy se seznámila s návrhem územního opatření o stavební uzávěře, neboť v tu dobu již bylo rozhodnuto o vyloučení starosty odpůrce z projednávání a rozhodování ve všech správních řízeních příkázaných Magistrátu města Hradec Králové, což žalobkyně sama dokladovala přílohami svého návrhu. Přesto si v tomto směru svá práva v řízení o vydání opatření obecné povahy nestřežila a námitku podjatosti osob bezprostředně se podílejících na výkonu pravomoci správního orgánu nevznesla.

Pokud s takovým tvrzením přišla až v žalobě, nemohl již krajský soud k takové námitce přihlídnout. Při přezkoumání opatření obecné povahy totiž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy. V řízení o vydání napadeného opatření obecné povahy navrhovatelka námitku podjatosti žádné z úředních osob nevznesla, odpůrce tedy neměl v tomto směru o čem rozhodovat a z jeho strany tak nedošlo (ani nemohlo dojít) k žádnému procesnímu pochybení.

Námitku navrhovatelky je však možno vykládat i tak, že to měl být starosta obce, který si, s ohledem na svá předchozí vyjádření ve správních řízeních a rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, musel být vědom své podjatosti, a měl se z toho důvodu z rozhodování v dané věci sám vyloučit postupem dle § 14 odst. 3 správního řádu. Této problematice se odpůrce věnoval ve vyjádření k návrhu. Uvedl, že si starosta obce samozřejmě rozhodnutí o své podjatosti ve správních řízeních vědom byl, ale v daném případě bylo rozhodováno o vydání opatření obecné povahy, které dopadá na velké území a dotýká se práv stovek vlastníků pozemků, ne pouze navrhovatelky jako jednotlivce. Proto se v daném řízení podjatým necítil a nepostupoval podle § 14 odst. 3 správního řádu.

Krajský soud takovému vysvětlení rozumí. Dle jeho názoru je nutno rozlišovat situaci, kdy se jedná o správní řízení, které má přesně vymezený okruh účastníků a které bylo zahájeno k žádosti navrhovatelky, v němž skutečně byl starosta odpůrce v pozici, kdy byl jeho postoj při výkonu pravomoci „zkřiven“ pro jeho vztahy s navrhovatelkou coby účastníkem řízení, resp. s osobou jí blízkou. Na tuto skutečnost ve správních řízeních poukázala jak navrhovatelka, tak ji akceptoval starosta odpůrce, výsledkem čehož byla rozhodnutí nadřízeného správního orgánu o jeho vyloučení z projednávání a rozhodování věci a příkázání věci jinému správnímu orgánu.

Pokud jde ale o řízení o vydání opatření obecné povahy, jedná se o řízení s neurčitým počtem účastníků, neboť opatření obecné povahy směřuje proti

neurčitému počtu adresátů. Odpůrce správně uvedl, že územní opatření o stavební uzávěře zakazující výstavbu na pozemcích vyznačených v územním plánu z roku 2009 jako zemědělské plochy do doby, než nabude účinnosti jeho připravovaná změna, se dotkne vlastníků pozemků v řádech stovek, není tedy účelově cíleno jenom a právě vůči navrhovatelce. Přípravou tohoto opatření zavázalo radu obce, do jejíž pravomoci vydání územního opatření o stavební uzávěře patří, zastupitelstvo obce (viz jeho usnesení ze dne 26. 8. 2015, č. 18/600-2015). Rada obce je navíc kolektivní orgán, o vydání opatření obecné povahy tedy nerozhodoval starosta obce jako jednotlivec. Z vyjádření odpůrce pak plyne, že rada odpůrce čítá 7 osob, které územní opatření o stavební závěře přijaly jednomyslně. Členové rady, tedy zastupitelé obce, nejsou ke starostovi obce ve vztahu podřízenosti. Tajemník městského úřadu, ani jeho pracovníci, členy rady nejsou.

Krajský soud tedy uzavírá, že neshledal žádné konkrétní důvody, pro které by byl starosta odpůrce vyloučen z projednávání a rozhodování o vydání napadeného územního opatření o stavební uzávěře. Ostatně žádné konkrétní důvody v tomto směru nevznesla ani navrhovatelka, ta při důvodech podjatosti vycházela pouze z těch důvodů, pro které byl starosta odpůrce vyloučen z projednávání a rozhodování ve shora uvedených správních řízeních. Na vydání napadeného opatření obecné povahy se tedy podjaté osoby nepodílely, a není tak z toho důvodu nezákonným.

Na tomto závěru nemění nic ani skutečnost, že podání navrhovatelky ze dne 3. 2. 2016 a 4. 2. 2016 označená jako připomínky, nebyla fakticky připomínkami ve smyslu § 171 odst. 4 správního řádu, ale námitkami ve smyslu § 171 odst. 5 téhož zákona. Navrhovatelka je totiž vlastníkem nemovitostí v území stavební uzávěrou dotčeném, tedy její práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být tímto opatřením obecné povahy přímo dotčeny ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy.

Přestože rada odpůrce nakládala formálně se shora uvedenými podáními navrhovatelky jako s připomínkami (tedy tak, jak je označila sama navrhovatelka), je z obsahu správního spisu zřejmé, že o nich fakticky rozhodla, jako o námitkách. O vypořádání uvedených „připomínek“ rozhodla na svém mimořádném zasedání dne 9. 2. 2016 usnesením č. 3/109-2016, tedy před vydáním územního opatření o stavební uzávěře. Toto vypořádání je pak součástí odůvodnění uvedeného opatření obecné povahy, z něhož plyne, že se rada odpůrce obsahem uvedených podání řádně zabývala. Ostatně proti způsobu vypořádání se s obsahem shora uvedených podání ze strany rady města navrhovatelka v návrhu ničeho nenamítala. Stejně tak nenapadala postup odpůrce při přijetí napadeného opatření obecné povahy. Úvahy o povaze uvedených podání navrhovatelky a o řádnosti postupu odpůrce ohledně naložení s nimi tak učinil krajský soud v podstatě obiter dictum, protože považoval za vhodné na tyto skutečnosti upozornit.

Pokud jde o další návrhové námitky, krajský soud zdůrazňuje, že dle § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vázán rozsahem a důvody návrhu. Obdobně jako v případě žalob proti rozhodnutím správních orgánů tedy přezkoumává napadené opatření obecné povahy v mezích návrhových bodů, respektující při tom dispoziční zásadu. Rozsah

přezkumu návrhem napadeného opatření obecné povahy je tedy vymezen návrhovými body, jimiž navrhovatel konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita návrhu v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 – 42, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Jestliže navrhovatel v návrhu vytkne napadenému opatření obecné povahy vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud jen v obecné rovině. Není totiž úkolem soudů ve správním soudnictví, aby nahrazovaly činnost navrhovatele při formulaci návrhových námitek a samy je dotvářely. Přezkoumal-li by soud návrhem napadené opatření obecné povahy nad rámec návrhových bodů, překročil by rámec přezkumné činnosti vymezený v citovaném § 101d odst. 1 s. ř. s.

Kromě shora uvedené stěžejní návrhové námítky, byl obsah návrhu „protkán“ dalšími poznámkami či výtkami ve vztahu k napadenému opatření obecné povahy, které lze považovat za návrhové body.

Na str. 4 návrhu navrhovatelka uvedla, že stavební uzávěra musí být v souladu s cíli a záměry územního plánování a odpovídat budoucímu funkčnímu využití území nebo jeho organizaci dle připravované územně plánovací dokumentace. Stavební uzávěra tak dle ní byla přijata nepochybně v rozporu s uvedenými cíli, neboť není zřejmé, jaká by měla být organizace území podle připravované územně plánovací dokumentace.

Následně konstatovala bez bližších souvislostí, že postup odpůrce při vydávání opatření obecné povahy „byl v rozporu i s principem legitimního očekávání“. Na téže stránce ještě uvedla, že je zřejmé, že neexistuje žádný naléhavý zájem na tom, aby dotčené pozemky byly postiženy stavební uzávěrou. A navázala tvrzeními o zájmu soukromém, které se již opět týkaly problematiky podjatosti starosty odpůrce.

Na str. 6 návrhu navrhovatelka namítla, že stavební uzávěra podstatným způsobem omezuje vlastníky v nakládání s dotčenými pozemky, které se v důsledku toho staly „naprosto bezcennými“. V závěru návrhu na str. 7 pak v podstatě zopakovala, že stavební uzávěra není v souladu s cíli, záměry a dokumentací územního plánování, a proto je v rozporu se stavebním zákonem a platným územním plánem obce. Výrazným způsobem také zasáhla do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek.

Z uvedeného plyne, že tyto námitky byly vzneseny ve velmi obecné rovině, bez jakékoliv bližší konkretizace. Krajskému soudu proto nezbývá, než reagovat ve stejné míře obecnosti.

Územní opatření o stavební uzávěře omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny. Tyto podmínky byly v projednávané věci splněny.

Jak už bylo uvedeno shora, z obsahu správního spisu plyne, že usnesením ze dne 26. 8. 2015, č. 18/600-2015, rada odpůrce uložila stavebnímu odboru připravit návrh územního opatření o stavební uzávěře, kterou bude omezena činnost na pozemcích vymezených územním plánem z roku 2009 jako plochy zemědělské. Zastupitelstvo odpůrce při řádném zasedání dne 22. 9. 2015 usnesením č. 6/136-2015 doporučilo radě města takové územní opatření o stavební uzávěře vydat. Současně usnesením č. 6/137-2015 rozhodlo o pořízení Změny č. 1 platného Územního plánu Třebechovice pod Orebem. V návaznosti na to dne 7. 10. 2015 rada odpůrce usnesením č. 22/749-2015 rozhodla o pořízení uvedeného územního opatření o stavební uzávěře. Z článku IV. napadeného opatření obecné povahy pak plyne, že je platné do doby nabytí účinnosti Změny č. 1 Územního plánu Třebechovice pod Orebem. Opatření pak obsahuje podrobné odůvodnění, z jakých důvodů odpůrce k jeho vydání přistoupil a jaké cíle jím sleduje, zejména s akcentem na ochranu zemědělské půdy. V podrobnostech krajský soud na toto odůvodnění odkazuje.

Krajský soud považuje odůvodnění přijetí územního opatření o stavební uzávěře za řádné a dostačující, vymezující dostatečně přesným způsobem veřejný zájem, pro který bylo přijato. Pokud jde o vazbu na připravovanou změnu územního plánu z roku 2009, je pochopitelné, že v době vydání územního opatření nemohly být bližší informace o její podobě k dispozici. Těžko tedy shledat důvodným požadavek navrhovatelky, že z obsahu územního opatření o stavební uzávěře nelze vysledovat jeho soulad s budoucím funkčním využitím území nebo jeho organizací dle připravované územně plánovací dokumentace. V souvislosti s tím krajský soud opakuje, že s účinností od 1. 1. 2013 je možno vydat územní opatření o stavební uzávěře již v návaznosti na rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení územně plánovací dokumentace nebo její změny. Není tedy nutno vyčkat až schválení jejího zadání, jak stanovil stavební zákon ve znění do 31. 12. 2012.

Pro úplnost krajský soud ještě dodává, že již obsah žádosti odpůrce o uplatnění stanoviska k návrhu územního opatření o stavební uzávěře ze dne 30. 10. 2015 adresované dotčeným správním orgánům dokládá, že jedním z důvodů Změny č. 1 Územního plánu Třebechovice pod Orebem je zpřesnění podmínek pro umístování staveb v plochách zemědělských a definice pojmu „stavby zemědělské prvovýroby“, a to v reakci na znění § 18 odst. 5 stavebního zákona, ve znění účinném od 1. 1. 2013. Tuto informaci pak obsahuje i vlastní odůvodnění napadeného územního opatření.

Krajský soud rovněž neshledal, v čem měl být odpůrcem při vydání daného územního opatření porušen princip legitimního očekávání.

Vydání územního opatření o stavební uzávěře pak nezasáhlo nezákonným způsobem ani do vlastnického práva navrhovatelky, ani do jeho výkonu. Tento zásah spatřovala navrhovatelka konkrétně v tom, že se její zemědělské pozemky staly v důsledku stavební uzávěry naprosto bezcennými. Tak tomu ovšem není. Nutno zdůraznit, že územní opatření o stavební uzávěře je opatřením dočasným, jeho platnost je omezena nabytím účinnosti změny dosud platného územního plánu odpůrce. I při přijímání územního plánu ovšem platí zásada, že vlastník pozemků v dotčeném území nemá právní nárok na to, aby si určil, do jakých funkčních ploch

budou jeho pozemky zařazeny, tedy potažmo, zda v důsledku přijatého územního plánu či jeho změny budou jeho pozemky zhodnoceny nebo naopak na ceně ztratí. S ohledem na povahu územního opatření o stavební uzávěře jsou tak úvahy navrhovatelky o „naprosté bezcennosti“ jejích pozemků zcela předčasné a nedůvodné.

Pro úplnost krajský soud ještě dodává, že otázka odkládání změny dosud platného územního plánu odpůrce v letech 2012 až 2015, na níž navrhovatelka poukazovala, není pro posouzení zákonnosti napadeného územního opatření o stavební uzávěře právně relevantní. Stejně jako souhlasné stanovisko Městského úřadu Třebachovice pod Orebem k vydání souhlasu k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu ze dne 25. 4. 2013 vydané v jednom ze správních řízení. Průtahy při pořizování Změny č. 1 Územního plánu Třebachovice pod Orebem (viz shora) namítány nebyly.

Protože krajský soud považuje na základě shora uvedeného návrh za nedůvodný, nezbylo mu, než jej dle § 101d odst. 2 s. ř. s. zamítnout.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch odpůrce. Ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec jeho úřední činnosti v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti

němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 2. června 2016

JUDr. Jan Rutsch v.r.
předseda senátu